

Mariborski Klopčec

30. L.
Leto I. 1926.

Klopče vsako leto na dan plesa Jugoslovenske Matice ob 24. uri in odmeva vse leto. — Popravkov uredništvo ne sprejema.

Štev. 1.

Mariborski panteon.

Čez teden z dečki v šoli slika, riše,
V nedeljo s puško v log jo lovec briše.
Razstavlja rad se, rajše še zasluži,
Za mastna usta rad se kam pridruži.

Direktor bančni, športnik iz veselja.
Pa v banki včasih preko gola strelja.
Največja pa deklé mu je uganka,
Te mu ne reši več ne šport ne banka.

Štel žeblje, kozje-brad, in kupce drl,
S sanmi na Pohorju si nogo strl.
V pokoro grehov ni še dost dobil,
Zato zdaj vozi avtomobil.

Sodnik in komponist ni karsibodi.
Če sodi — eden gvišno se solzi.
Če pevovodi — vse se veseli,
Zato pa včasih kar po notah sodi.

Direktor naš je tudi kos planinca.
Se vedno smeje. Ne sovraži vinca.
Je pač star samec. Če bi oženjen bil,
Ne bi se več smejal ne pil.

Sodnik v poklicu tudi v društvu sodi,
Kdor ni marljiv, ga iz odbora spodi.
Kdor v Mariborsko kočo ne maršira,
Načelnik kratko ga kontumacira.

Je strašno velik, vsem nam v popek gleda,
Kar vidi, vse financi pripoveda.
V planinskem društvu, ko je dolg in suh,
Je le financar in lenuh.

Te ni ta strup še v časopise dal?
Gorje mu, kdor se mu ne sladka!
Katero jutro te bo v njih zlasal,
Ne ura ne pove, ne pratka.

V. Cotič?

B. Popčnik?

Ferdo Pinter 2

G. Fer

Jaka Zapravčič

J. Javorin Payer

Joan Volčič

Arg. Reimann

Colin delić

Ecce homo!

Nikdo ne ve, če je štiriperesna.
Peresa tri za matico žrtvuje.
Četrta — bliža mu se sreča resna:
Tiskarno Radić baje že kupuje.

Štefan Petela

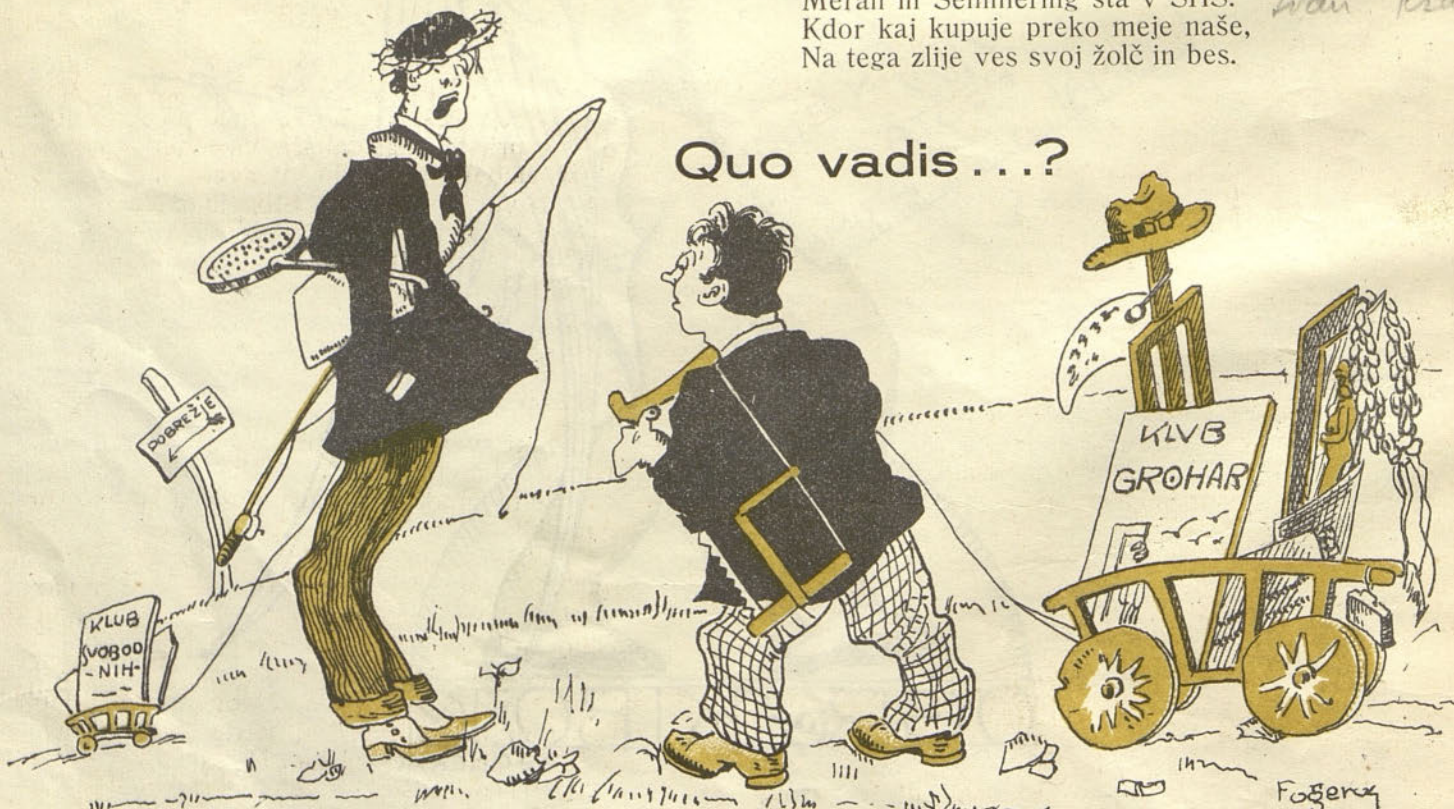
Društveno javno delo mu smrdi.
Ljudi odira, pravda se, redi.
Zdaj vse mu klanja se, vodniku
Za Radića i republiku.

J. Fanning

Prodaja kovčke, komate, gamaše.
Meran in Semmering sta v SHS.
Kdor kaj kupuje preko meje naše,
Na tega zlije ves svoj žolč in bes.

Joan Kravos

Quo vadis...?

Nikola Colić

stefan Jagan

»Nad zlatoroga pojdeva na lov,
da polastiš njegovih se rogov!«
Če že ni prida milo s terpentina,
kupuj je radi skritega cekina!

Ubita vsa je beda stanovanj,
odkar posluje Mojmir in Marstan.
Če stan dobe vsi, ni mi znano,
Da je le vodji dobro tam postlano!

Je mal in suh kot sršen advokat,
Nad vsemi brati on je ober-brat.
Ni zmrznjen — pa se dimnika tišči,
Iz tega zemljevid vsak čas sfrči.

Se ne rodijo Hamleti v Vipavi!
Pač pa oštir, kmet, romar, tipi zdravi!
Kaj nočeš človek naš ostati, spaka?
Slovenec ipak gleda ti iz fraka.

Kedor preveč politikuje,
temu se trebuh napihuje.
In temu končni je izid:
Masirat se in nehat pit!

»Preoblečen je menišič bil,
Je rad kvartal, še rajši pil.«
Oj glej, oj glej, kuratič mal,
da ne boš duše zavaljal!

On ne posega rad krog ženskih kril,
ker bi sicer že oženjen bil.
Je pa najlepši mož od nas,
Najboljši je v državi bas.

Pravice doktor — brani pa fakine!
Kar ga ne briga, tje pošili rad.
Planinc, ki gleda hrib z doline,
Vrag ve, je orjunaš al' demokrat?

Kmet je prišel v mesto in krenil s svojo ženo v gledališče.

V drugem dejanju sta se vprizorila na odru tudi vihar in grmenje. Ko je v drugič zagrmelo, je rekla žena: »Ali ti nisem pravila, da mora priti huda ura. Že osem dni me je trgalo po nogah.«

Moderna fantovska.

Žejen, dekle, sem tvojih poljubov
in tvojega smeha —
dobro poznam jaz svoje srce,
kaj mu je uteha.

Vse razposajeno danes je v meni,
danes — magari —
bi se ne bal ni živega vruga,
ne — smrtnega greha.

i. s.

Sodnik: »Oče, ali ste res rekli, da je vaš so-
sed tat in slepar?«

Obtoženec: »Res je, res, da je tat in slepar
— a jaz tega nisem rekel.«

»Kibici« iz kavarne »Central«.

Br. 1.

Brodniki.

Moj praded je imel brod čez Dravo. Pa mu je služil nekoč za brodnika hlapec — budalo. Pelje nekega dne ladjo čez reko, pelje baš proti sredi, ko nenadoma zagleda nevarnost: po reki navzdol mu priplava splav naproti. »Hoj, počakajte, počakajte!« zavpije nad splavarji. »Teslo neumno, kako bomo čakali?« In bum! tresne splav ob ladjo, ji utrga vrv in jo potegne s seboj...

Tega brodnika se domislim, kadar motrim čolnarje našega »nemštva«: kaj ne mislijo tudi ti, da se bomo mi njim umikali?

Martinus.

Memento Narodnega gledališča v Mariboru.

Po brezuspešnih intervencijah in dolgotrajnih bojih za subvencijo je gledališka uprava spoznala, da jo morejo rešiti samo še višje moči. Zato prosi pobožne prijatelje gledališča, da molijo vsak dan tole molitvico: »Sveti Duh, razsvetli pamet g. Pašiču, da ne bo več imenoval g. Stojadinoviča za ministra. Naj se odpustijo gledališču dolgovi, kakor je ono odpustilo svojim dolžnikom in naj pride že kmalu vladna subvencija. Amen.«

rk.

Oj ta slovnica!

Šolski svetnik Pikolovec sedi v kavarni in čita slovenski dnevnik. Zdajci — se onesvesti in pade.

Prihite natakariji in gostje ter ga srečno spravijo k zavesti.

»Gospod tovariš, nikar se ne žalostite, da poročajo listi o vaši vpokojitvi,« pravi profesor Dlakoccep. »Lejte, to je tedaj vzrok, da se je onesvestil!« mislijo gostje in sedejo za mize.

»Hudiča!« vzklikne šolski svetnik, »ne bodite vendar tako tele. Kaj bi se človek v mojih letih hudoval radi vpokojitve. Na, berite ta prismojeni list: »šolskega svetnika Pikolovca se je vpokojilo,« piše. Ali menite, da naj mirno prenesem takšno trpno obliko pod svojim imenom?«

rk.

Dobil sem . . .

Dobil sem drobno pisemce:
adijo, zdrav ostani
in ne zameri, da pri nas
ni več tako kot lani.

Skoz okno gledam tih in zrem,
kak padajo snežinke —
še vse prelep je danes dan,
da pel bi žalostinke!

f. s.

Repertoar.

»Zakleti grad« — naš Talijin hram,
»Prababica« v njem — umetnost siva:
še straši nekóliko tuintam,
a kmalu porečemo: Tukaj — počiva . . .

P. S. Še ena simbolična zveza
(v uteho vsem, ki jim umetnost je peza!):
že žuga, kot čul sem, ji — »Smrtna poteza«!

Dizma.

Katehet: »Povej mi, Francek, nekaj premak-
ljivih praznikov!«

Francek: »Novo leto, Velika noč, Binko-
šti . . .«

Katehet: »Zakaj pa Novo leto?«

Francek: »Prosim, letos je bil — potres.«

Ls.

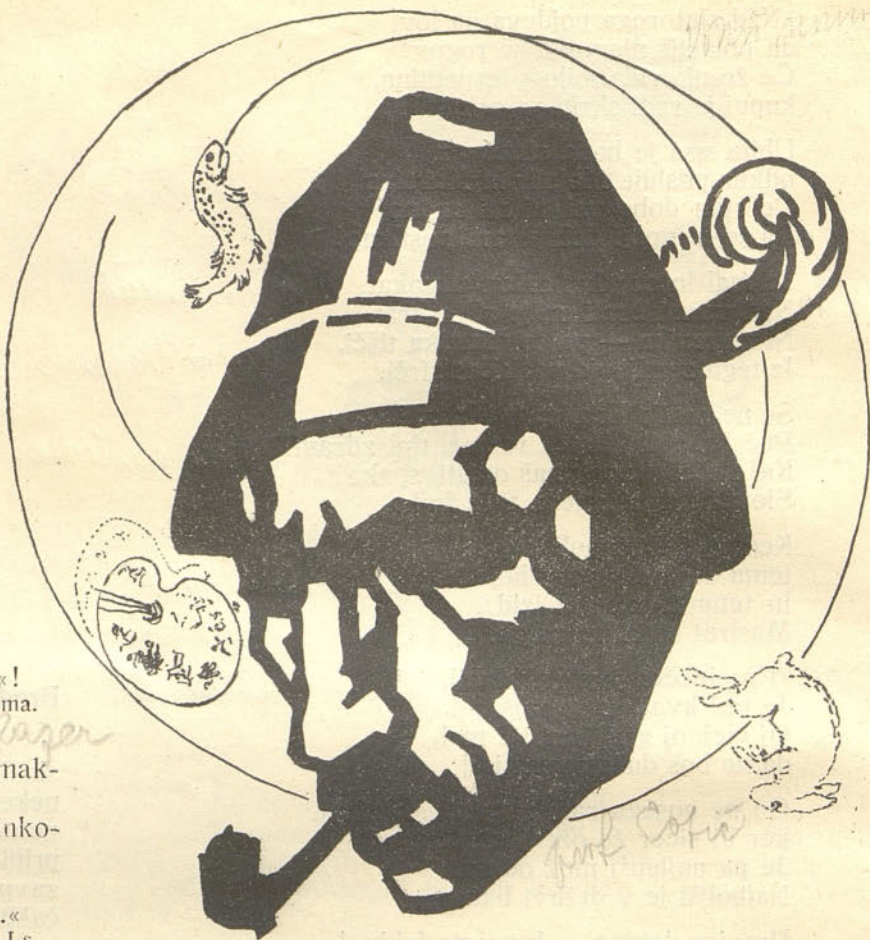
Hamletovski načrti g. Bratine.

Ker so »Hamleta« drugod igrali v fraku in shim-
myju, je sklenil ravnatelj mariborske drame gosp.
Bratina, da nam ga poda v gorenjski narodni noši.
Ofelija bo imela avbo, kralj Klavdij pa bo oblečen
kakor ljubljanski »cesar Janez«. Gorenjski »Hamlet«
g. Bratine bo sigurno prekosil lanskoletnega, ker bo
lahko g. Bratina v svojem igralskem elementu, kar
v klasičnem »Hamletu« ni bil.

rk.

Br. 2.

Umetniku!

Danes s trnkom, jutri s čopičem —
isti umetnik v onem je in v tem:
s čopičem kot s trnkom išče — plena:
danes sulcev, jutri pa mecena.

Dizma.

Neki višji državni uradnik je prišel na ples ter
povabil mlado damo, da bi plesala z njim valček.
Med plesom se je razvil med njima sledeči razgovor:

»Vi gotovo zelo ljubite ples?«

»Bog varuj, gospica! Ravno nasprotno — mr-
zim ga.«

»Potem ljubite samo godbo?«

»Tudi te ne slušam rad.«

Dama je sramežljivo povescila glavo in zardela,
ker je mislila, da pleše odlični mož samo radi nje,
vendar ga je vprašala: »Zakaj pa plešete?«

»Veste, zdravnik mi je priporočil, da se moram
kolikor moči pogosto spotiti.«

Misli.

Enega usoda pestuje, devetindevetdeset jih pa
— pesti.

*

Spoštuj življenja radost!
Tudi to je včasih — modrost.

*

Pogrešati zna jih mnogo,
še več pa jih — greši.
A kaj bi sodili strogo?
Vsak svojo ima nalogo,
po svoje naj vsak jo vrši!

D. G. M.

Maribor.

Kje je mesto, kot je naše?
Z vseh strani nam teče vino v čaše —
kdo še h r e p e n e l bi, če je takšen našel dom?
In omamljena od zemlje
brez poleta, leno tu nam duša dremlje:
kakor golobica v grbu našem — pada k tlom!
Dizma.

Mariborski humor.

Mudil sem se na trgu, da bi prinesel ženi krompirja za naše krompirjeve (uradniške) pojedine. Vprašam kmetico:

»Ali imate kaj krompirja na vozu?«

»Ne, ampak peteržulj.«

»Kje pa je Peter Žulj?«

»Tu pod odejo.«

Šele ko je razgrnila odejo, sva se razumela: jaz sem spoznal njen peteržilj, ona pa mojega Petra Žulja. Pa sprla se zaradi te jezikovne finese nisva!

*

Imam smolo z ljudmi. Na poštнем uradu me vpraša neko ženšče: »Kje je gospodična Lina, da bi jo nekaj prosila.« Poznam več poštnih gospodičen, a katera izmed njih je Lina — no, tega si nisem zapomnil. Vprašam jo tedaj za priimek, pa je bila v taki zadregi kot jaz trenotek poprej pri Lini. Končno se je tudi to pojasnilo. Pokazala mi je nadpis na dveh vratih:

POJASNILA DOBE STRANKE SAMO PRI LINI.
K.

— Zakaj se mariborske športasice jeze nad olupševalnim društvom radi neurejenega drsališča?
— Ker jim je vzet ugoden kraj za »rande«!

Mariborski izvoščki.

— Stopi z voza, Jože, boš dal za liter.

— Nimam časa, hi, hi! (Požene).

— Počakaj, bom pa jaz dal.

— A tako! E-ha! (Stopi v gostilno).

Innocens.

Jovan Volcic

Assisi.

Ej —

Ej, kako sem dobro volje,
ker sem fant najlepše deve!
na njo mislim dolge noči,
o nji sanjam — cele dneve.

Ko bi zvedelo srce mi,
da me moje dekle vara,
žalost bi se vanj vselila,
pa bi počilo — nemara.

i. s. *Samol*

Kadar se uredniku mudi.

... Nato je planil v drugo sobo, kjer je hotel s sekuro ubiti še taščo in troje otrok, kar se mu pa ni posrečilo.

... Stroj ga je zgrabil in raztrgal na drobne kose. Bil je pri priči mrtev.

Kar je g. sodnik Vrabl vodja, je mariborska kaznilnica vedno polna.

Ls.

Štanič

Mariborske ulice.

Jurčič:

»Tabor« zdaj na svetlo hodi,
kjer sem pisal »Narod« nekdanj;
nekam suh je, a nič ne škodi:
mi ni treba straha vsaj,
da me kdo pograbi za rame
in mi — zaslužnejši! — ulico vzame!

Jenko:

Gorje, kdor nima doma,
dokler po svetu roma;
po smrti sicer ulico mu dajo —
a najbolj črno, kar jih imajo!

Levstik:

Poslušaj, kaj za zasluge dobiš:
v življenju batine in križ,
po smrti ulico brez hiš!

Miklošič:

Jaz pa sem zadovoljen: nimam daleč v biblioteko.

Dizma.

Večni mariborski kontumac.

»Tudi intervencija na magistratu vam nič ne pomaga. Preostaje samo še pritožba na — Zvezo narodov!«

Profesorju fizike.

»Vendar se vrtil!« dejal je
Galilej umirajoči.
— Pusti suhe teorije!
Pot se ti v elipsi vije,
krog svetov neznanih suče,
ko iz krčme greš po noči.

rk.

— Kakšna razlika je med našo smodko in makedonskim vprašanjem?

— Nobena. Oboje včasih vzplamti, potem pa zopet ugasne.

Kaj vse ve Klopotec v eni sapi povedati.

Maribor. (Nov zdravnik). Dr. med. univ. Milan R. si je na Aleksandrovi cesti ustanovil lastno prakso. — (Povečanje pokopališča). Mestni svet je na svoji zadnji seji sklenil nakup nekaj oralo-
lov zemlje v svrhu povečanja sedanjega pokopališča. — (Himen). Marko Ljubec in Marjanca Križovič sta se vzela. — (Predavanje). Jutri v sredo predava g. dr. T. o vzgoji dojenčka. — (Nezgod). Rešilni avto je danes v Gosposki ulici povozil 12letnega dečka. — (Snažite pločnike!) Radi zanemarjenja pločnikov so bili policijsko kaznovani stanovalci hiše št. 1 na Slo-mškove-
m trgu.

Ls.

Sožitje.

V skupnem domu imájo zavetišče:
 univerza, kino in gledišče;
 nič ne moti idealne sloge —
 bratsko razdelili so si vloge:
 Univerza — seje: seje ideje.
 Kino — žanje: tisočake šteje.
 In gledišče? Nič ne žanje, nič ne seje ...

Dizma.

Dragi Klopotec!

Prijatelj Mirko je imel v Sv. Ožbaltu svojo sladko ljubico. Za predpust ga je povabila na maškerado. Mirko, ki je pač večkrat podvomil, če mu je še kaj zvesta, je iztuhtal lep načrt. Brzjavo je svoji izvoljenki, da je bolan in da prav obžaluje, ker se prireditve ne more udeležiti. Takoj pa je stopil k gledališkemu garderoberju in si izposodil krasno opravo srednjeveškega viteza. Tako našemljen se je odpeljal k Sv. Ožbaltu, kjer pa so medtem maškerado odpovedali in se je vršil le navaden plesni venček. Ko se je torej ravno hotel zazibati proti plesni dvorani, ga nahruli tam navzoči reditelj: »No, kakšen osej se

— Zakaj so mariborski kavalirji v klub-baru na-
pram tujim damam zelo rezervirani?

— Ker ne vedo, ali so v damo preoblečeni go-
spodje, ali v gospode preoblečene dame.

Bobnar bobna ...

(K slik.)

Bobnar bobna: »Bam, brbam!
Vsi h koncertu ste pozvani!
Slaven pevec pride k nam,
pel bo lepše ko v Ljubljani.«

Prišel je koncerta čas,
a poljane sneg pokriva;
dolga cesta je do nas,
pevec rajši sladko sniva.

Res da je predolga pot,
kot je kratka do prehlada;
in milina tvojih not
tega ne prenaša rada.

Pevec slavni, mirno spi,
saj te nočemo zbuditi:
nam za take pevce ni,
ker smo jih že davno siti.

Chip-Chip.

pa tu okrog suče?« Prijatelj Mirko je izginil v temo
in si ni nikoli več drznil podvomiti o ženski zve-
stobi

FOGHERA

Kaj bi pomagalo »Taboru«?

A.: »Veš, kedaj bo »Tabor« izhajal zopet na štirih straneh?«

B.: »Kadar bo naša narodna in napredna stvar boljše stala.«

A.: »Da, kadar bo vsak dan umrl kak rodoljub-upravni svetnik, ki z osmrtnicami pripomore »Taboru« do večjega obsega.«
rk.

V uradniški obednici

»Ali je res, da se bosta Milan in Milena vzela?«

»I kako? Ona nima nič, a on je — uradnik!«

Železniški uradnik čuvaju: »Ali imate uro?«

Čuvaj: »Nimam je.«

Uradnik: »Nič ne de. Ob petih zjutraj piska vlak, vi pa me vzbudite natančno pol ure poprej.«

Epigonu.

(Pesniku »Dohojene grede«).

Tvoja Muza lahkokrila,
oj:
mnoge že je, joj, ljubila
pred teboj ...

Pesniku »Oproščenja«.

Kilometer naprej, kilometer nazaj:
sam prah, sam prah, sam prah!
En biser sem videl — a, brate, kaj:
ko pa sam si odmah
spet pomešal ga v prah!
Dizma.

Ksaver Meško kot pesnik.

Meško, Meško,
visoko stojiš z dušo nebeško,
zato pa verze pobiraš težko.

Šef (knjigovodja po 15. letih službe): »Dragi gospod knjigovodja! Petnajst let že služite moji hiši in še nikdar nisem imel povoda za pritožbe. Samo nekaj mi ne dopade, namreč to, da nosite klobuk vedno tako na stran poveznjen.«

Knjigovodja: »Oprostite, gospod šef, saj je pa tudi edino, kar sem si mogel dati tekom dolge dobe na stran.«

Po sv. pismu.

Nisem sicer Peter, pa sem Skala —
in na meni ZKD bo stala.

Dizma.

Gost, ki ga je imel precej pod klobukom, išče pri odhodu iz gostilne palico ter pravi krčmarju: »Meni se zdi, da sem imel palico s sabo.«

»Seveda ste jo imeli,« reče krčmar, »pa sem jo moral dati vaši ženi, ki ž njo čaka v veži.«

*

— »Boljšega zdravilišča, kakor je Rogaška Slatina, pač ni na svetu. Moja hčerka je ob prihodu tja tehtala 30 kg, ko pa se je vrnila domu, pa celih 30 kg več.«

— »To vendar ni mogoče! Kako dolgo pa je bila tam?«

— »Od svojega devetega leta pa do možitve.«

*

Grof je padel čez stopnice in se silno pobil. Ves prestrašen je prihitel sluga in zaklical: »Ali se je Vaša milost kaj pobila?«

»Moja milost,« je rekel grof, »se ni prav nič pobila, zdi se mi, da moja glava ni več cela.«

*

Med vojno je neki delavec kupil pri starinarju stare hlače in dal zanje goldinar. Drugega dne je prinesel hlače nazaj, češ, da jih ne more rabiti, ker so polne uši.

»Kaj pa menite,« se je obregnil starinar, »da vam bom za goldinar dal kanarčke v hlače?«

Misli glediške publike.

(Tajne, seveda!)

Umetnost — o najbolj žalostna vseh devic!
Ko bilo bi rajši kaj lepih, grešnih nožic!

Žena (odhajajočemu možu): »Še en poljubček in srečno potuj. Dolge tedne, ko boš v tujini, bom mislila samo nate. Glej, da se mi vrneš zdrav, dragec! A čuj — kam si shranil polico od svojega življenjskega zavarovanja?«

*

Grofovska rodbina Durakovič je jako stara. Zgodovinsko je dognano, da so njeni predniki že v 14. stoletju govorili — skozi nos.

*

Gospa iz mesta kmetu: »Ali je res, da ste že devetdeset let stari, pa še niste bili nikdar bolni?«

Kmet: »Seveda je res. Pri nas na deželi pač nimamo toliko časa, da bi bili bolni, pa tudi zdravnikov nimamo.«

*

Iz zbirke tiskovnih napak.

Svet okoli nas je poln čudes; v velikem svetu nas obdajajo mirijade kosmetičnih teles.

V kopališču je nastavljen tudi klimatični maser.

(Iz letnega poročila banke): Zguba na devicah je znašala ...

Ls.

Boječ ni, se ga ne bojé,
pa od strahú ima imé,
Pred tiskom nas je lahko strah.
Pod nosom mu že raste mah.

Vprašanje.

»Nikdar ne bom odlikovan!«

»Ali nisi z nobenim ministrom znan?«

Dizma.

Požar v škofiji.

Mariborčani se še spominjajo lanskega požara v škofiji, ki so ga na srečo ob pravem času opazili in pogasili. Pravijo, da so se vnele saje v dimniku. V bližini škofije je šola in deca ima oči za vse, kar se godi okrog nje, posebno na Slomškovem trgu. O požaru sta se takrat pomenkovali dve deklici tako-le:

B i b a: »Veš zakaj je gorelo pri škofu?«

B e b a: »Vem, ta mali je preveč zakuril v peči.« (Mariborskega škofa, ki je visoke postave, spremlja namreč vedno mali dvorni kaplan).

*

Neki krčmar bil je daleč naokoli znan kot neotesanec in surovež. Neki gospod je šel nalašč radi tega v njegovo gostilno, ali krčmar ga je sprejel z največjo uljudnostjo in mu pošteno postregel. To je bilo gostu že preneumno ter je rekel krčmarju: »Vedno sem slišal, da ste jako surov človek, zdaj pa vidim, da ni res.«

»Kaj pa mislite, da bom z vsakim pritepencem, ki se kakor vi priklati od nekod, že surov?«

*

K m e t, ki je ležal na smrtni postelji, je rekel ženi: »Veš Mica, če bom umrl, vzami našega Martina, bil je vedno zvest in priden.«

M i c a: »Na, veš, saj sem že sama mislila na to. Le umri in se nič dalje ne skrbi; bom si že poiskala takega, ki bo pravi.«

Kakor kdo posluša.

(»Mariborski klopotec« v svoj zagovor).

Enemu pesmi solnčne pojem,

dr drugega s kijem

— grešnika — bijem:

vsak me sliši — v srcu svojem!

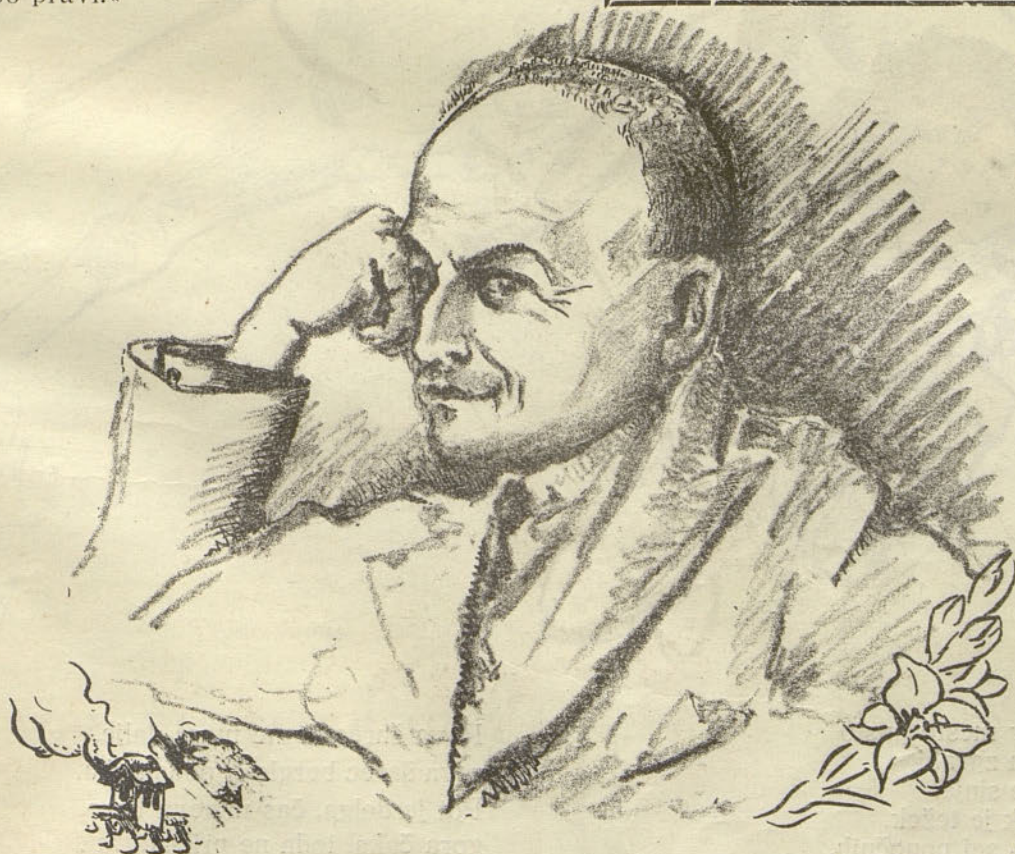
Dizma.

Pripeljali so cigana pozno v jesen pod vešala in ga vprašali, če ima še kako željo, katero so mu obljubili izpolniti.

»Imam jo,« pravi cigan, »rad bi še enkrat zobal češnje z drevesa.«

Tiskar: Mariborska tiskarna d. d. v Mariboru, predstavnik Stanko Detela, ravnatelj. — Za uredništvo odgovoren: Lojze Strašnik, faktor. — Izdajatelj: Jugoslovenska Matica v Mariboru, predstavnik: Stanko Detela, ravnatelj. Vsi v Mariboru.

L. ORNIK
MARIBOR
ŠPECIJALNA TRGOVINA
DEŽNIH PLAŠČEV

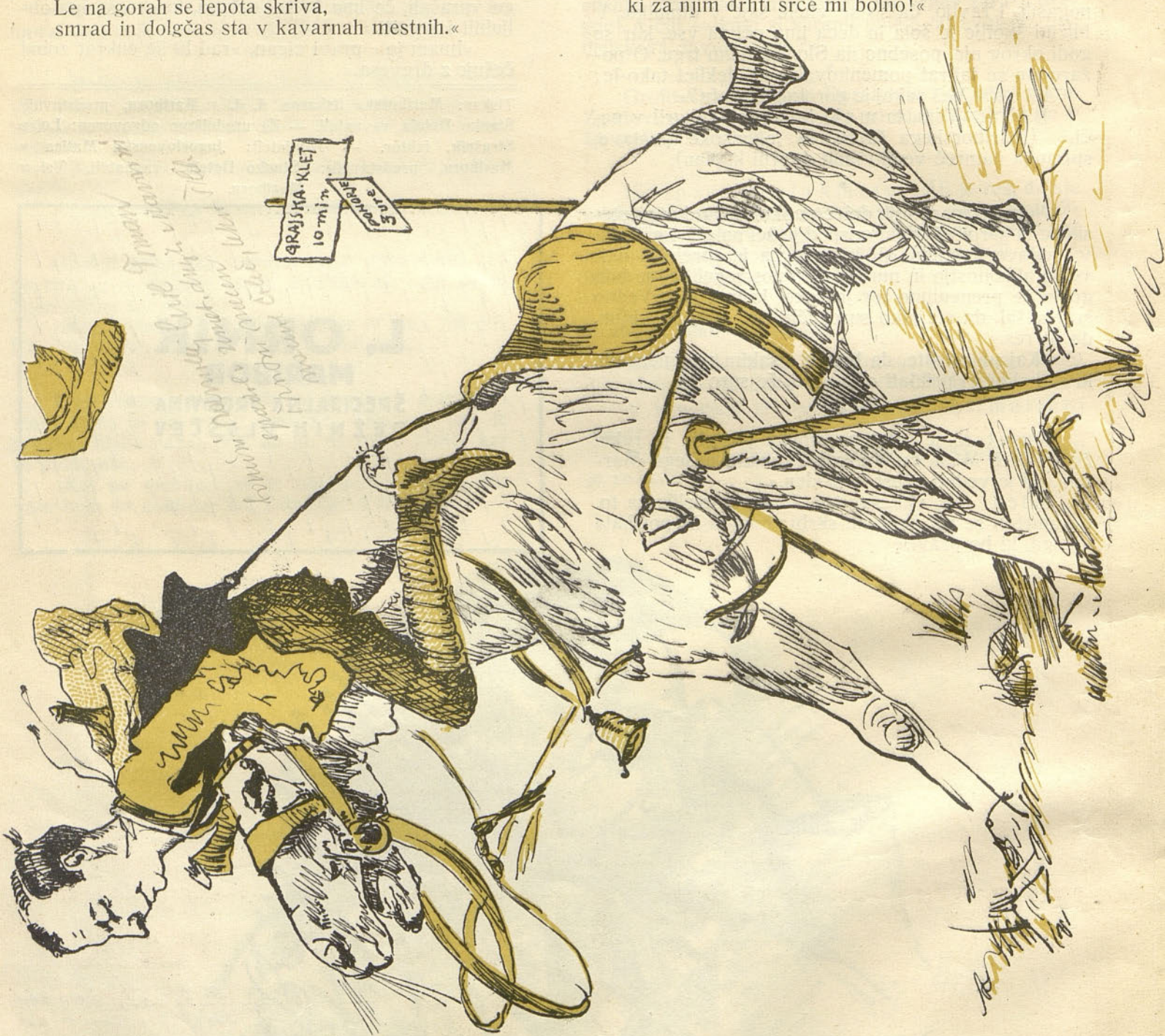
Doležal Lojze

Kdor slaven rad bi brž postal,
ta ne bo jutra doležal,
se v zimi v Dravo kopat gre —
dekletom, ej, dopade se!

Na Pohorje! —

Gora siva, Pohorje mogočno
je zvalila mladega junaka,
viteza računov zamotanih
in preglednika mladine sportne,
na višine, v solnčni žar zavite.
Dušo mu je gora razžarila,
da izustil je obljubo držno:
»Teden sleherni me najdete tu gori!
Le na gorah se lepota skriva,
smrad in dolgčas sta v kavarnah mestnih.«

Mine teden po prisegi sveti,
mine teden, čaka gora siva.
Mine mesec, polne so kavarne,
mine mesec, čaka gora siva.
Mine leto, plaka gora siva
plaka gora, šarca-konja zove:
»Šarče mili, zdirjaj v mesto pusto
in privedi mojega junaka,
ki za njim drhti srcé mi bolno!«

Sluša šarec, zdirja v mesto pusto
in nemudoma junaka zgrabi
in ga nese na višave sinje.
Pot je dolga, a junak je težek,
k tlom tišči ga peza sej ponočnih.

Reva šarec že ne more dalje,
reva šarec bergle si podstavlja.
Pot je dolga, čas mineva brzo,
gora čaka, toda ne pričaka . . .

Ko bi znale postelje leteti,
kdaj bi ga že bila pričakala.

Chip-Chip.

EMAN ILICH

Slaščičarna in izdelovanje
sladkorčkov (kanditov)

Izdelovanje ter zaloga finega
peciva, dortov, čajnega peciva,
sladoleda in ledene kave,
dvopeka, čokolade, malinovca,
marmelade, bonbončkov od
navadne do najfinejše vrste

Maribor, Slovenska 5

„VRTNARIJA“ OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA Maribor, Koroščeva ulica 29

se priporoča cenjenim strankam z različnimi cveticami za sobe
in vrtove. Dalje ima v zalogi večjo količino različnih sort visokih
vrtnic, pritlično sadno drevje (hruške, jabolka, češnje,) različno le-
potično grmičje. Prevzame tudi ureditev in nasaditev parkov in vrtov

Stanko Mejovšek
društveni nadvrtnar

Manufakturna trgovina
Franjo Majer
Maribor

se priporoča

Trgovska banka d. d.
podružnica v Mariboru

izvršuje vse bančne posle

VEDNO SVEŽE

PRVOVRSTNO IN NAJCENEJE BLAGO KUPITE
PRI

E. GASPARI, MARIBOR

TRGOVINA Z MEŠ. BLAGOM IN DEZ. PRIDELKI
ALEKSANDROVA C. 19. TEL. INT. 231

FOTO-ATELJE V. VLAŠIČ

se priporoča za izdelavo portretov, sku-
pinskih in športnih posnetkov. Cene
zmerne. Prvovrstna izdelava. Foto-
manufaktura. V zalogi vse foto-potreb-
ščine Agia, Perutz, Keniff, Minura i. t. d.
Aparati Coubessa, Nettel, Gommant i. t. d.

MARIBOR, GOSPOSKA UL. 23

IVANKRAVOS, MARIBOR

SEDLAR

*se je preselil iz Cankarjeve ulice 1 na
ALEKSANDROVO CESTO ŠT. 13*

*Priporoča bogato zalogo raz-
ličnih usnjatih izdelkov*

JOSIP SULIČ

TRGOVINA S ČEVLJI IN USNJEM

MARIBOR

ALEKSANDROVA CESTA ŠTEV. 30

PERILO ZA GOSPODE, PARFUM,
GALANTERIJA IN MODNO BLAGO

GASPARI & FANINGER

ODDELEK DETAIL

MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 23

*Proti kašlju, prehlajenju,
katarju pomagajo sigurno le*

ORO

PRSNE KARAMELE

v zavitkih po Din 3 -

JAKOB PERHAVEC

tovarna za izdelovanje li-
kerjev, dez. vin in sirupov
Maribor, Meljska c. 3

priporoča svoje najlinejše
likerje vseh vist. dezertna
vina: kakor Vermouth, Mar-
sala in Marsaleta. Istotako je v
zalogi vedno pristna slivovi-
ca, brinjevec, rum ter konjak

**KAVARNA JADRAN
MARIBOR**

Na novo preurejena. Dnevno do 2. ure zjutraj odprta.
Točijo se najboljša ljutomerska odprta vina, kakor
rulanec, rizling, sveže pivo v steklenicah, kakor tudi
razna žganja in likerji najboljše vrste.

Za obilen poset se priporoča **VODSTVO KAVARNE**

OD KOŽE

Model 1555

ZADIN 129.-

Bota

KAVARNA „CENTRAL“

SE CENJ, OBČINSTVU
NAJTOPLEJE PRIPOROČA

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA

Hrvatska eskomptna banka

PODRUŽNICA MARIBOR

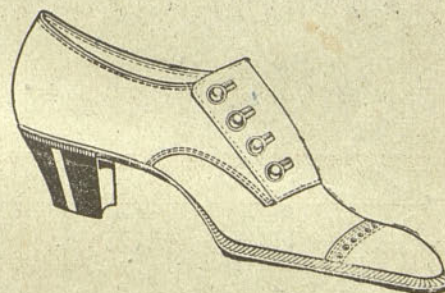
TELEFON ŠT. 101 IN 151

CENTRALA ZAGREB

Izvršuje vse bančne
posle najkulantneje

ANTON JAKAC

MARIBOR, SLOVENSKA ULICA 26

SPREJEMA VSE VRSIE ČEVLJEV V POPRAVILO TER
IZDELUJE VSAKOVSTNE NOVE PO MERI
CENE SOLIDNE! POSTREŽBA TOČNA!
NAROČILA SE TAKOJ IZVRŠE!

Drago Rosina

Maribor, Vetrinjska ulica 26

zaloga galanterije, drobnarije,
parfumerije, pletarskih in po-
varskih izdelkov

Na debelo!

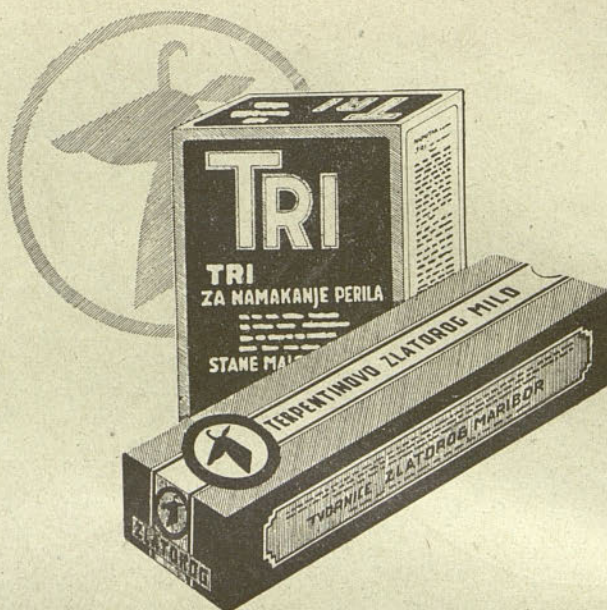
Na drobno!

ZLATOROG-

TERPENTINOVNO MILO

pospešuje pranje vsled
obilne primesi terpentina
in je v uporabi zelo šte-
dljivo, radi tega najceneje!

TRI

je za namakanje perila
najboljše samodelujoče
sredstvo in tudi najfinej-
šim tkaninam neškodljiv!

ZLATOROG TERPENTINOVNO MILO IN TRI

DVA NEPREKOSLJIVA ČISTILCA, ŠTEDITA Z VAŠIM TRU-
DOM, VAŠIM ČASOM, VAŠIM DENARJEM, VAŠIM PERILOM!

Mariborska tiskarna d. d.

Centrala: Jurčičeva ulica št. 4. — Telefon št. 24.

Filiala: Strossmajerjeva ul. 5. — Telefon št. 172.

Največji in najmodernejši litografični umetniški zavod, kamno-
tisk, prvovrstna knjigoveznica, rastrirnica. — Založništvo. — Lastni
reklamni in plakaterski zavod. Umetni in knjigotisk. Stereotipija.
Rotacijski tisk.

719

Tamara